

Maandag

MARIA VAN BETHANIE

Zalig de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden

Nel Benschop

De vrouw die nardus op Uw lichaam heeft gegoten
werd om die liefdedaad door anderen verstoten;
maar U begreep de tranen die zij heeft geschreid:
zij wilde die barmhartigheid betrachten
om al het lijden dat U stond te wachten;
en toen bewees U háár barmhartigheid.
Want waar men ook Uw bitter lijden zal gedenken
zal men ook aan haar daad van liefde aandacht schenken:
barmhartigheid en liefde sterven nimmermeer.
Vul elke dag dan onze lege handen,
barmhartigheid vraagt Gij, geen offerande.
Wie liefde geeft, ontvangt ze dubbel weer.

Dinsdag

MALCHUS

Het moet er toch van komen

Hans Bouma

Dat Koninkrijk van U,
o God, het moet er toch van komen,
zo kan het niet eeuwig duren.

Al die rijken die wij opbouwden,
reken ermee af

als het geen rijken van liefde,
van recht en vrede zijn.

Heers over ons
zoals alleen Gij kunt heersen:

bevrijdend, zegenend -
alles en iedereen terechtbrengend.

Verhevene, Gij die uit zijt
op ons geluk.

Laat wat U bezielt
ook óns bezielen,

laat úw droom, úw visioen
ook ónze droom, ook óns visioen zijn.

Dat wij uw Zoon volgen,
Jezus, licht der wereld.

Woensdag

Petrus

Noem mij geen Petrus meer - ik ben die naam niet waard;
ik heb mijn Heer verloochend en verlaten,
ik heb mij aan de kant der vijanden geschaard,
en laf geheuld met die mijn Meester haten.

Noem mij geen Petrus meer - ik ben geen sterke rots;
eens heb ik Jezus als mijn Heer beleden,
ik heb hem aanbeden als de Christus Gods;
wat lijkt mij dat nu eind'loos lang geleden.

In deze nacht verloor ik alles wat ik had:
mijn hoop en mijn geluk en mijn vertrouwen.
Maar alle liefde, die ik ooit voor Hem bezat,
brandt als een vlam die nimmer kan verflauwen.

Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief, maar zie Zijn blik
waarmee Hij mij bedroefd heeft aangekeken.
Ja Heer, ik heb verraad gepleegd - ik deed het, ik;
slechts wenend kan ik om genade smeken.

Donderdag

Onder Pontius Pilatus

Wat had hij het moeilijk met Jezus.
Pilatus, hij waste zijn handen schoon
en vergreep zich toen aan Gods Zoon.
'Ik geef Hem u over, die Jezus.'

Hij had een nieuwe list bedacht,
en Bar-abbas ter sprake gebracht.
Diep in zijn hart leefde de wens,
Hem heen te zenden, als vrij mens.

Zijn eigen vrouw zond hem beschroomd
de boodschap: 'Ik heb zo naar gedroomd.
Doe Hem niets, laat Hem toch vrij,
Hij heeft minder schuld dan wij.'

Maar hij was het werktuig in Gods hand.
Daarom heeft hij zijn vingers gebrand.
'Hier hebt u Hem, gesel Hem, kruis Hem,
op de heuvel buiten Jeruzalem.'

Zo heeft hij Jezus weggezonden,

DIENSTMEISJES

Nel Benschop

VROUW VAN PILATUS

Mies Vreugdenhil

na geseling, met diepe wonden.
Maar, in zijn ziel en zijn paleis
heeft hij nooit meer vrede gevonden.

Zaterdag

Paasmorgen

Ik, Gaius Claudias, had deze nacht
juist bij het graf van Jezus - de Zoon Gods
zoals Hij zich bij voorkeur noemde - wacht.
Het graf was nieuw, gehouwen in een rots,

de nauwe ingang door een steen versperd,
de steen verzegeld door de commandant.
Er werd gedobbeld tot het morgen werd.
Maar ik stond stram en zwijgend aan de kant.

Ik wachtte, op mijn schild geleund, de dag.
Op eenmaal deinsden wij terug. Bij Zeus!
Een bliksemflits - een donderende slag,
zoals men ook gehoord heeft bij het kruis.

De rotsen spleten, gaapten als een muil.
Wij, 's keizers veteranen, zijn ontzind
in wilde schrik gevloeden, door een zuil
van vlammen en van stenengruis verblind.

Men kocht met veel denariën mij om.
Dit prentte men mij in: het was een droom.
Maar nu ik langzaam tot bezinning kom,
herinner ik mij weer met vreemde schroom:

de steen lag omgekanteld in het gras
en, als het licht onvergelijklijk schoon,
trad Jezus uit het graf. Ik, Gaius Claudias,
bezweer u, bij mijn zwaard, Hij is Gods Zoon.

WACHTERS BIJ HET GRAF

Jo Kalmijn-Spiereburg